

## Arrest

nr. 200 593 van 1 maart 2018  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten E. MASSIN en A.-C. RECKER  
Ernest Cambierlaan 39  
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 november 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 januari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat RECKER loco advocaat E. MASSIN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*Volgens uw verklaringen bent u een Tamil afkomstig uit jaffna. In 1997 had u een job als kok bij het "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam). U vond het salaris onvoldoende en stopte er mee. In 2003 werd u door "LTTE" verplicht een wapentraining te volgen die een maand duurde. In juni 2009 werd u door "LTTE" opgeroepen maar u weigerde te gaan. Vanaf 2003 diende u zich aan te melden in het Sakhotai kamp. In 2015 ging u voor het laatst naar dat kamp om uw handtekening te plaatsen. Nadien vreesde u problemen met het leger omdat u uw handtekening niet meer ging plaatsen.*

*In 2016 kwamen zij u opzoeken en zeiden dat zij een onderzoek gingen doen en vroegen waar u woonde. Omdat u bevreesd was om opnieuw naar dit kamp te gaan besloot u om Sri Lanka te verlaten. Op 5 november vertrok u vanuit Sri Lanka naar Dubai. Vanuit Dubai reisde u over weg verder naar Europa. Op 20 maart 2017 kwam u aan in Frankrijk, waar u twee dagen bleef. Vervolgens zette u uw reis verder naar België, waar u op 23 maart 2017 asiel aanvraag. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een geboorteakte neer. Ondertussen beweert u dat uw echtgenote gehuwd is met een Srilankaanse militair en bent u bevreesd dat u ook daardoor moeilijkheden zou krijgen*

## **B. Motivering**

*Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka diende te verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals omschreven in de Geneefse conventie en dat u bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka alsnog dergelijk bedoelde vrees meent te moeten koesteren of een reëel risico op ernstige schade zoals omschreven in de Wet over de Subsidiaire Bescherming zou lopen.*

*In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen niet eensluidend zijn waardoor de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in ernstige mate wordt ondermijnd. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u een "LTTE" training volgde in 2005 (zie vragenlijst vraag 5), terwijl u voor het Commissariaat-generaal stelde dat u die opleiding volgde in april 2003 (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Verder beweerde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken in eerste instantie dat u in de periode van 2005 tot 2009 wekelijks een handtekening moest vaan zetten in het Sakothai kamp, een legerkamp van het Sri Lankaanse leger (zie vragenlijst DVZ, vraag 1), later in het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken vertelde u dat u voor het laatst een handtekening ging gaan zetten in 2010 (zie vragenlijst DVZ, vraag 5). Voor het Commissariaat-generaal verklaarde u eerst dat u in 2006 voor het laatst een handtekening ging zetten in het Sakhotai kamp om dan verder weer te verklaren dat dit in 2015 was. Wanneer u werd geconfronteerd met bovenvermelde discrepanties die de kern van uw asielrelaas raken, kon u niets anders zeggen dat u geheugenproblemen heeft. Daar u daarvan geen gewag maakt voor de Dienst Vreemdelingenzaken en bovendien daarvan geen enkel medisch attest neerlegt, kan niet worden besloten dat u niet in staat bent om coherente verklaringen af te leggen (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en p. 7).*

*Verder dient te worden opgemerkt dat het opvallend is dat u het begin en het einde van de oorlog in Sri Lanka nauwelijks weet te situeren, te meer het eindconflict plaats vond in het noorden van Sri Lanka, de regio waar u volgens uw verklaringen tot 2016 heeft gewoond. U kunt enkel zeggen dat de oorlog eindigde in 2009 maar slaagde er niet in daar meer details over te geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en p. 5). U stelde zelfs dat u in juni 2009 werd opgeroepen door "LTTE" om te gaan vechten in Puddukudiyiruppu (zie gehoorverslag CGVS, p. 5), terwijl uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat medio mei 2009 het conflict in Sri Lanka reeds was beslecht. Ook het begin van de oorlog (Eelam IV) kunt u niet correct plaatsen. U beweerde dat de oorlog opnieuw begon in 2009, terwijl uit bij het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat de oorlog reeds in 2007 heropflakkerde.*

*Uit bovenstaande vaststellingen kan er ernstig worden getwijfeld of u op het ogenblik van de eindstrijd in Sri Lanka wel daadwerkelijk woonde in de regio waar de eindstrijd zich afspeelde. Te meer u er ook niet in slaagt enig document voor te leggen als bewijs van uw recent verblijf in Sri Lanka. Als enig document om uw identiteit te staven legt u een kopie neer van uw geboorteakte, wat betreft die geboorteakte moet worden opgemerkt dat een Sri Lankaanse geboorteakte geen foto draagt, waardoor dat document onvoldoende is om ontegensprekelijk uw identiteit aan te tonen. Nochtans beweerde u dat u in Sri Lanka over een paspoort en een identiteitskaart beschikte. Wat dat paspoort betreft stelde u dat het vervallen was, maar dat de reisagent het paspoort waarmee u naar Dubai reisde regelde. Wat betreft het paspoort waarmee u naar Dubai reisde verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat u geen idee had op welke naam en welke foto op het paspoort stond (zie verklaring DVZ vraag 24). Voor het Commissariaat-generaal daarentegen stelde u dat u gezien had dat uw naam op het paspoort stond (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Wat betreft de identiteitskaart, waarop wel uw foto staat, vertelde u dat u deze niet kon voorleggen omdat ze nog steeds bij uw echtgenote lag en deze laatste enkel uw geboorteakte heeft gegeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Waarom uw echtgenote u wel uw geboorteakte bezorgde en niet uw identiteitskaart, wat toch een meer gebruikelijk identiteitsdocument is, is moeilijk. Bovendien blijft u ook zeer vaag over uw reisweg. Zo beweerde u vanuit Dubai met de wagen naar België te zijn gekomen maar heeft u geen idee door welke landen u bent gereisd. U kunt enkel zeggen dat u op 20 maart vanuit Frankrijk naar België bent gegaan.*

*Daar een dergelijke reis toch wel enige impact op u moet hebben gehad, is het weinig geloofwaardig dat u daarover niet meer details kan geven. Uw verklaring dat u gans de tijd verstopt was kan gezien de duur van de reis (enkele maanden) niet overtuigen. Uw verklaringen over uw documenten en uw gebrekkige kennis van uw reisweg doen vermoeden dat u mogelijk bepaalde elementen omtrent uw identiteit, gebruikte reisdocumenten, aanvang en manier van reizen voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen. De algemene geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt hierdoor verder ondermijnd.*

*Verder kunt u ook niet aannemelijk maken waarom u in 2016 de nood voelde om Sri Lanka te verlaten. Uw verklaringen daaromtrent zijn eerder vaag. U verklaarde dat het leger u opnieuw zou beginnen zoeken. Waarom het leger u anno 2016 opnieuw zou zoeken, terwijl de situatie in Sri Lanka die periode gevoelig is verbeterd, is niet duidelijk. U verklaarde dat het leger u naar het kamp liet komen om te checken waar u woonde. U gevraagd of het leger dan niet wist waar u woonde, antwoordde u dat zij wilden controleren of u daar nog steeds woonde. U gevraagd waarom het leger dat wou controleren, wis u niets anders te vertellen dat het leger voor problemen zou zorgen. Daar het leger u na het checken van uw woonplaats u gewoon naar huis liet gaan werd u gevraagd welke problemen het leger u dan wel zou bezorgen, daarop antwoordde u gewoon dat u bang was zonder evenwel die vrees te concretiseren. Uiteindelijk vertelde u dan dat uw moeder, terwijl u reeds in België was, u vertelde dat u niet naar Sri Lanka kon terugkeren omdat uw vrouw gehuwd was met een Sri Lankaanse legerofficier en dat u daardoor problemen zou krijgen. Dat uw echtgenote zou gehuwd zijn met een Sri Lankaanse legerofficier is eerder bevreemdend, daar u verklaarde dat u nog niet van uw vrouw bent gescheiden (zie gehoorverslag CGVS, p.7 en p. 8). Uit voorafgaande inconsistenties en vaagheden kan er in het algemeen geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.*

*Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen het LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van het LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met het LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken*

*op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.*

*Gezien uw beweerde band met het LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.*

*U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou*

*lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over het beroep

### 2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 17 november 2017 in een eerste middel een schending aan van *“artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”)”*.

Verzoeker benadrukt dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst *“omwille van het feit dat hij bewaakt wordt door het Sri Lankaanse leger, omdat hij eerder voor de Liberation Tigers Of Tamil Eelam (LTTE) werkte. Hij vreest dat het hem opsloten, folteren, of zelfs vermoorden zullen indien hij terugkeert.”*.

Verzoeker haalt artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan.

Hij verduidelijkt dat zijn vervolging en vrees voor vervolging dus gebaseerd is *“op politieke overtuigingen en raciale gronden, omdat verzoeker etnisch Tamil is, en het leger nog steeds de Tamil minderheid vervolgt. Het is niet betwistbaar, en ook niet betwist door het CGVS in haar besluit, dat deze problemen binnen de criteria van het Verdrag van Genève vallen.”*.

Verzoeker herneemt dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft *“in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst omwille van het feit dat hij het risico loopt om gearresteerd, gefolterd, of gedood te worden door het leger, wegens zijn eerder werk bij de LTTE.”*.

Het verzoekschrift voert aan dat verschillende bronnen dat *“het leger de Tamil in het voormalige conflict gebied (waar verzoeker afkomstig is) nog nauwelijks bewaken. De COI Focus , Sri Lanka, Terugkeer naar Sri Lanka van 7/11/2016 bevestigt dat Tamil burgers “regelmatig in de militaire kampen en politiekantoren verschijnen” moeten, ze moeten “ bij het leger hun aanwezigheid thuis bevestigen met een handtekening”, waardoor ze tijdens zulke ondervragingen regelmatig aan mishandelingen blootgesteld zijn (zie COI focus p.7).*

*“Het element van angst” bestaat nog altijd in het Noorden (COI focus p.5). Het leger intimideert en bewaakt streng voormalige LTTE-leden, zelfs als ze alleen oppervlakkige banden met de LTTE of een laag profiel hadden binnen de organisatie hadden (CF COI focus p8 en 17). Het leger deelt voormalige LTTE leden in verschillende categorieën. De eerste zijn leden die een militaire training doorgelopen hebben, deze moeten “dwingend gerehabiliteerd worden”. De tweede categorie, zijnde de mensen die LTTE steunen of gesteund hebben, en de derde categorie (voormalige informanten) hoeven niet gerehabiliteerd maar alleen gemonitord te worden (COI focus p 8).*

*Foltering is trouwens en gebruikelijke praktijk bij de politie en het leger, om van mensen die verdacht worden een band te hebben (of gehad hebben) met de LTTE te ondervragen. (COI focus p 10). Onder de Prevention of Terrorism Act (PTA), worden vele Tamils gearresteerd, vastgehouden en gefolterd. Sinds 2016 stijgt het aantal arrestaties onder de PTA.”*.

Verzoeker verwijst tevens naar wat de *“Speciaal rapporteur van de VN over de bevordering en bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden in de strijd tegen het terrorisme (zie bijlage 3- Full Statement by Ben Emmerson, UN Special Rapporteur on human rights and counter-terrorism, at the conclusion of his visit, 14 / 07 / 2017)”* meldt:

*“The evidence points to the conclusion that the use of torture has been, and remains today, endemic and routine, for those arrested and detained on national security grounds. Since the authorities use this legislation disproportionately against members of the Tamil community, it is this community that has borne the brunt of the State's well-oiled torture apparatus.*

*of: “entire communities have been stigmatized and targeted for harassment and arbitrary arrest and detention, and any person suspected of association, however indirect, with the LTTE remains at immediate risk of detention and torture. ”*

*of: “80 per cent of those most recently arrested under the PTA in late 2016 complained of torture and physical ill-treatment following their arrest. in cases which were later dealt with under ordinary criminal law. The Human Rights Commission emphasised that torture in custody formed a major priority in its work, and remains a pressing human rights concern.*

*The most senior judge responsible for PTA cases in Colombo informed the Special Rapporteur that in over 90 per cent of the cases he had dealt with so far in 2017, he had been forced to exclude the essential confession evidence because it had not been given voluntarily - that is that it had been obtained through the use or threat of force.*

*en ook: "Through a combination of extended executive detention, and grossly protracted criminal proceedings, suspects arrested under the PTA have commonly been held in detention, in conditions that amount to inhuman and degrading treatment, for many years without ever having been found guilty of anything, and without any effective judicial review of their detention."*

Verzoeker voegt toe dat andere objectieve bronnen dit bevestigen:

*"In Sri Lanka, the government invokes the possibility of LTTE resurgence to justify heavy militarization of the former war zone. A recent mapping exercise estimated that in one district, there was at least one soldier present for every two civilians. Tamils living in these areas suffer ongoing surveillance and harassment by the security forces. And white van abductions and torture of those suspected of links to the LTTE continue to this day."*

*en ook: "The Associated Press published an explosive report documenting more than 50 Tamil men 's allegations that Sri Lanka 's security forces sexually assaulted and tortured them. Their accounts of gang rape, sexual humiliation, and penetration with barbed wire are subverted by medical records and psychiatric evaluations. The details are stomach- turning. The news broke at an inconvenient time for Sri Lanka, which is up for its Universal Periodic Review at the U.N. Human Rights Council this week. The government delegation's assurances of a "zero tolerance policy" on torture sat awkwardly alongside reports of abuses so shocking that one career human rights investigator described them as "the most egregious and perverted that I've ever seen. (...) "But it's not just the brutality of the assaults that stands out; it's their routine nature. Because, unsettlingly, these allegations are not anomalous. In 2016, the British organization Freedom from Torture reported that 71 percent of its predominantly male Tamil clients said they had been raped or endured other sexual torture. Given the stigma that conservative Tamil culture attaches to rape, male victims have a strong incentive to remain silent about such crimes. The actual incidence is likely to be even higher than the reported rate. " (The Washington Post, "Are Sri Lankan officers ordering soldiers to sexually assault Tamil detainees?", 16/11/2017)."*

Het verzoekschrift legt uit dat het volgens de rapporten de bedoeling is met de ontvoeringen en folterpraktijken onder meer om *"Tamils af te schrikken om campagne te voeren in verkiezingen, politieke informatie te verdelen, of de aandacht te trekken op de verdwijning van een familielid. Het zou ook de bedoeling zijn om Tamils af te schrikken om te getuigen tegen de regering in toekomstige gerechtigheidsinitiatieven."*

Het verzoekschrift haalt aan dat de rapporten melding maken van *"racisme, vervolging, uitbuiting en zelfs een vorm van post conflict etnische zuivering als achterliggende motieven voor de ontvoerings en folterpraktijken. (COI focus p 18). Ondanks de beloften van de regering om aan mensenrechtenschendingen door zijn executieve arm te sanctioneren, melden verslagen dat "Volgens ITJP, is de cultuur van straffeloosheid bij de veiligheidsdiensten virtueel dezelfde gebleven als onder de Rajapaska regering. De modus operandi voor ontvoering, detentie, ondergraving, foltering, seksueel geweld en vrijlating en ruil voor grote betalingen aan de veiligheidsdiensten en de mensensmokkelaars blijft ongetwijfeld" (COI focus p 18)."*

Het verzoekschrift stipt aan dat de Sri Lankaanse regering *"de vervolgingen tegen Tamils negeert, het gebruik van foltering, de ontvoeringen... (ABC news, Sri Lanka official déniés allégations of torture, rape, 2017)."*

Verzoeker betoogt dat hij als Tamil en voormalige kok bij de LTTE, en omdat hij er een training doorliep, hoog op de lijst van risico profielen staat.

Bovendien, zijn de verslagen volgens het verzoekschrift zeer duidelijk betreffende Tamil terugkeerders naar Sri Lanka: zelfs wie een lichte band met de LTTE heeft of gehad heeft, loopt het gevaar om gearresteerd en gefolterd te worden (COI focus p. 12-13,17-18). Verschillende Europese en internationale organisatie melden vele gevallen van arrestatie en foltering (COI focus p. 19).

*Prima facie* heeft verzoeker een nood aan een internationale bescherming in de zin van het Verdrag van Genève wegens vervolgingsfeiten en bedreigingen als gevolg van zijn ras en politieke overtuigingen, in de brede zin.

Tevens voert het verzoekschrift aan dat de grieven van de commissaris-generaal, die de geloofwaardigheid van de vervolgingen die verzoeker heeft ondergaan en zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Sri Lanka in vraag stellen, onvoldoende zijn.

Verzoeker vraagt de Raad *“dan ook, met eerbied, om het geheel van verzoekers verklaringen te willen herlezen en deze op een objectieve wijze na te gaan, rekening houdend met de algemene beschikbare informatie over de vervolgingen tegen Tamils, en bijzonders tegen Tamils terugkeerders van wie alleen vermoed wordt dat ze banden, zelfs lichte, met de LTTE hadden of hebben.”*.

Verzoeker meent dat er genoeg elementen zijn om zijn vrees voor vervolging in geval van terugkeer als aannemelijk te beschouwen, indien nodig op basis van het voordeel van twijfel.

Verzoeker haalt artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet aan en stelt het CGVS dit *“vermoeden voortvloeiend uit artikel 48/7 van de vreemdelingenwet niet op een draagkrachtige wijze tegensprekt. Bovendien toont verweerder niet aan dat verzoeker, in geval van een terugkeer naar Sri Lanka, geen risico loopt het slachtoffer te zijn van zulke bedreigingen en vervolgingen.”*.

Verzoeker haalt rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan:

*« En tout état de cause, le Conseil considère que, même s'il subsiste un doute sur certains éléments du récit d'asile, ce doute doit profiter au requérant. De façon générale, le Conseil estime en effet que l'analyse de la crainte de persécution alléguée doit primer sur la relation précise et circonstanciée de tous les faits de persécution »* (arrêt n° X du 09/12/2011) en dat *« dans les cas où un doute existe sur la réalité de certains faits ou la sincérité du demandeur, l'énoncé de ce doute ne dispense pas de s'interroger in fine sur l'existence d'une crainte d'être persécuté qui pourrait être établie à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments de la cause qui sont, par ailleurs, tenus pour certains. En l'espèce, si un doute devait subsister sur d'autres points du récit de la requérante, il existe par ailleurs suffisamment d'indices du bien-fondé de ses craintes pour justifier que ce doute lui profite »* (CCE, arrêt n° X du 29 juin 2009).

Verzoeker meent, op basis van zijn verklaringen, ten eerste dat hij een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn asielaanvraag aannemelijk te maken en te staven en, ten tweede, dat hem het voordeel van twijfel toegekend moet worden. Er zijn voldoende elementen om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen. Inderdaad, zijn verklaringen zijn van goede trouw en komen overeen met de beschikbare informatie. Zijn verklaringen bevestigen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Sri Lanka.

Bovendien meent verzoeker dat verweerder haar onderzoeksplicht niet op een afdoende wijze heeft uitgevoerd.

Voor alle hierboven redenen vraagt verzoeker de toekenning van de vluchtelingenstatus.

Het verzoekschrift geeft een theoretische uiteenzetting aangaande de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker legt uit dat artikel 2 van het EVRM het recht op leven toewijdt, welk door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna "EHRM") beschouwd als één van de meest fundamentele rechten. Inderdaad, het EHRM beoordeeld dat *“Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus erg interpreteren”* (EHRM, MacCann Farrel, Savage t. Verenigd Koninkrijk, 27 september 1995, verzoekschrift n° 18984/91).

Verzoeker stelt verder dat *“artikel 3 van het EVRM bevat de absolute recht geen foltering of vernederende en/of onmenselijke behandelingen te ondergaan. Artikel 3 EVRM voorziet geen enkel uitzondering (vaste rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, o.a., EHMR, Soering t. Verenigd Koninkrijk, 7 juli 1989, verzoek. N° 14038/88; EHRM, Vilvarajah e.a. t. Verenigd Koninkrijk, 30 oktober 1991; EHMR, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 16 november 1996, verzoek. N° 22414/93; EHRM, Ahmed t. Oostenrijk, 17 december 1996, verzoek. N° 25964/94 ; EHRM, Saadi t. Italië, 28 februari 2008, verzoek. N° 37201/06 ; EHRM, M.S.S t. België en Griekenland, 21 januari 2011; EHRM, Husseinie t. Zweden, 13 oktober 2011, verzoek. N° 10611/09; RvV, arrest 128 564, 128 540 en 128 565 dd. 2 september 2014) en verplicht de staten de nodige maatregelen te nemen om enige schending van deze recht te vermijden, ongeacht dat de schending veroorzaakt wordt door een overheidsactor of door een particulier (EHRM, Chahal t. Verenigd Koninkrijk, 15 november 1996; EHRM,*

*H.L.R. t. Frankrijk, 29 april 1997, verzoek. N° 24573/94 de welke vermeldt dat "en raison du caractère absolu du droit garanti, la Cour n'exclut pas que l'article 3 trouve aussi à s'appliquer lorsque le danger émane d'une personne ou de groupes qui ne relèvent pas de la fonction publique", §40). Zo beoordeelde de Raad van State in een arrest 96.643 dd. 19 juni 2001 dat artikel 3 EVRM, de lidstaten verplichtte het recht die door deze bepaling beschermt word niet te schenden maar ook de schendingen ervan te voorkomen (CE, n° X, 19 juin 2001, Adm. Publique, 09/2001, 154 - 155).".*

Het verzoekschrift betoogt dat de eerbiediging "van beide fundamentele rechten - artikelen 2 en 3 van het EVRM - hebben als gevolg dat de Staat verplicht is na te gaan of een door haar genomen maatregel niet in strijd is met het recht op leven en het verbod aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen (Cass. 16 maart 2000, in T. Vreemdelingenrecht, 2001, vol. 24 en in Jaarboek Mensenrechten 1998 - 2000, p. 31). Het is de taak van verweerder om grondig en zorgvuldig na te gaan of een asielzoeker een risico loopt op een schending van de rechten voortvloeiende uit artikelen 2 en 3 van het EVRM in zijn land van herkomst (EHRM, MSS c. Belgique et Grèce, 21 januari 2011 Y c. Russie, 4 december 2008 ; Saadi c. Italie, 28 februari 2008 ; Vilvarajah et autres c. Royaume-Uni, 30 oktober 1991 ; Cruz Varas et autres c. Suède, 20 maart 1991).".

Verzoeker is van oordeel dat hij ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst het risico loopt één of meerdere fundamentele rechten geschonden worden.

*In casu* betwist de Commissaris niet dat Tamils die een band hebben of gehad hebben met de LTTE het risico lopen gearresteerd, gefolterd, of ontvoerd te worden.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van de "artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsbeginsel, artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna "Handvest")".

Verzoeker is van mening dat de Commissaris-generaal zijn onderzoeksplicht niet op draagkrachtige wijze uitgevoerd heeft.

Waar verweerder aan verzoeker verwijt dat hij zich vergist omtrent het jaar waar hij de training volgde bij de LTTE, bevestigt verzoeker dat het in 2003 was. Hij stelt zich ook van jaar vergist te hebben, betreffende de laatste keer waar hij zijn handtekening ging zetten bij het kamp van het legger, en bevestigt dat het in 2006 was. Verzoeker meldt dat hij geheugenproblemen heeft. Met betrekking tot de datum van zijn oproeping door de LTTE en het einde van de oorlog verklaart verzoeker dat hij veel vergeten is, wegens dezelfde geheugen problemen. Hij meldt ook dat, hoewel hij veel vergeten is, hem niets gevraagd werd over zijn werk bij de LTTE, en hij de kampen, de soldaten en meer had kunnen beschrijven.

Verzoeker legt een kopie van zijn identiteitskaart voor, die hij uit Sri Lanka gestuurd kreeg. (zie bijlage 6). Hij bevestigt dat hij zich de naam en de foto op het paspoort die hij gebruikt heeft om het land te verlaten niet kan herinneren. Hij legt verder uit dat zijn ex-echtgenote hem zijn identiteitskaart niet stuurde, omdat ze wraak wil nemen op hem en ze bovendien met een officier van het leger samenwoont en een kind verwacht (volgens informatie van de moeder van verzoeker die haar zag). Hij vreest dat hij hierdoor meer problemen zou krijgen.

Verzoeker stelt verder, met betrekking tot de landen welke hij door reisde, dat hij zich de meeste tijd schuil moest houden in de auto's en dat hij daarom nooit wist waar ze waren.

Aangaande de reden voor zijn vertrek, "heeft verzoeker tijdens het gehoor verklaart dat het legger hem vaker en vaker belde om zich bij hen te melden, en dat hij dus bang werd dat ze hem verdachten banden met de LTTE te hebben/gehad hebben. Angezien het context van vervolging, foltering, ontvoering en moorden van Tamil die ook alleen verdacht orden om een band te hebben (of gehad hebben) met de LTTE, is zijn vrees begrijpelijk. Bronnen supra bekrachtigen de streng bewaking van de Tamil burgers in het noorden, het context van angst, de folteringen, ontvoeringen en moorden. Verzoeker heeft ook tijdens een afspraak in onze kantoor uitgelegd dat hij vreest dat zijn voormalige collegas informatie over zijn werk bij de LTTE geven zullen ( verslagen bevestigen dat het gebruik van voormalige kaderleden van de LTTE om individuele terugkeerders de identificeren een gewoonlijk praktijk is van de politie en het legger, COI focus p 12)."

Verder, legt verzoeker uit dat *"hij niet weet of zijn ex echtgenote officieel hertrouwd is, of bij de kerk. Zijn moeder heeft hem verteld dat ze zwanger is en met een leger officier woont. Hij verklaart ook dat hij vreest dat hij geen bezoek recht zou krijgen om zijn twee kinderen te zien, nu dat zijn vrouw met het legger officier woont, en dat er een sterk anti Tamil politiek heerst."*

Verzoeker voert aan dat hij het risico loopt op een disproportionele straf indien hij terugkeert, door de screening procedure bij de luchthavens. *"In het kader van de discriminatie beleid van de regering tegen de Tamil, in het algemeen, en van wie er vermoeden bestaan, zo licht en niet gegrond ze ook zijn, dat ze een band met de LTTE hadden of hebben."*

Verzoeker voert een schending aan van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht van verwerende partij.

In hoofddorde wordt gevraagd de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker te erkennen als vluchteling; in ondergeschikte orde, de uitvoering van de bestreden beslissing te hervormen en de verzoeker de subsidiaire bescherming toe te kennen; in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen terug te sturen voor bijkomend onderzoek, onder andere over werk van verzoeker bij de LTTE, en de algemene discriminatie, arrestaties, detenties, foltering en moorden van Tamils in Sri Lanka.

## 2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *"Full Statement by Ben Emmerson, UN Special Rapporteur on human rights and counter-terrorism, at the conclusion of his visit, 14/07/2017"; "The Washington Post, "Are Sri Lankan officers ordering soldiers to sexually assault Tamil detainees?", 16/11/2017"; "ABC news, Sri Lanka official denies allegations of torture, rape, 2017"; "Kopie van identiteitskaart"*.

## 2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

## 2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Voorop kan vastgesteld worden dat verzoeker zijn identiteit niet aantoon, noch het ogenblik dat hij Sri Lanka verlaten heeft en waar hij daarna heeft verbleven of doorgereisd is. Verzoeker is nochtans gehouden aan zijn medewerkingsplicht wat inhoudt –in het bijzonder bij ontbreken van enige objectieve betrouwbare stukken- dat hij zorgvuldig, nauwgezet en getrouw zijn asielrelaas aflegt en alle stukken neerlegt waarover hij redelijkerwijze kan beschikken. Verzoeker faalt *in casu*.

2.4.2. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Sri Lanka uit vrees voor problemen met de autoriteiten omwille van zijn vroegere betrokkenheid bij de LTTE. De Raad hecht echter geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker, gezien (i) hij wisselende verklaringen aflegde aangaande het tijdstip van zijn voorgehouden LTTE training (bij de DVZ in 2005, vragenlijst CGVS, punt 3.5; bij het CGVS in april 2003, gehoorverslag van het CGVS van 21 juni 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 4); (ii) verzoeker flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn verplichting zijn handtekening te zetten in het Sakothai kamp van het Sri Lankaanse leger, nu hij bij de DVZ initieel verklaarde dat hij in de periode van 2005 tot 2009 wekelijks een handtekening moest gaan zetten (vragenlijst CGVS, punt 3.1), even later dat hij voor het laatst een handtekening ging zetten in 2010 (vragenlijst CGVS, punt 3.5), om vervolgens bij het CGVS eerst te verklaren dat hij in 2006 voor het laatst een handtekening ging zetten in het Sakhotai kamp, doch daarna te stellen dat dit in 2015 was (CGVS-verslag, p. 6, p. 7); (iii) verzoeker louter kan stellen dat de oorlog in 2009 eindigde, maar er niet in slaagde meer details te geven (CGVS-verslag, p. 4-5), hoewel het eindconflict plaatsvond in het noorden van Sri Lanka, de regio waar hij volgens zijn verklaringen tot in 2016 zou hebben gewoond; (iv) verzoeker ook het begin van de oorlog (Eelam IV) niet correct kan plaatsen (CGVS-verslag, p. 4; zie informatie administratief dossier); (v) voorts de bewering dat verzoeker in juni 2009 werd opgeroepen door de LTTE om te gaan vechten in Puddukudiyiruppu (CGVS-verslag, p. 5) niet valt te rijmen met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat het conflict in Sri Lanka midden mei 2009 reeds was beslecht; (vi) verzoeker evenmin aannemelijk kan maken dat het leger hem in 2016 opnieuw begon te zoeken, noch dat hij hierom het land ontvluchtte (CGVS-verslag, p. 7-8); (vii) niet kan worden aangenomen dat verzoekers echtgenote met een legerofficier zou gehuwd zijn, nu verzoeker verklaarde dat hij nog niet van zijn echtgenote gescheiden is (CGVS-verslag, p. 7-8). Naast de reeds vastgestelde ernstige onwetendheid van verzoeker over feitelijke ingrijpende gebeurtenissen, als het oorlogsverloop, stelt de Raad vast dat verzoeker geen realistisch beeld heeft van de wijze waarop de LTTE mensen rekruteerde. Zo stelt hij dat hij in 1997 een job had als kok bij het “LTTE” (Liberation Tigers of Tamil Eelam) maar stopte omdat hij het salaris onvoldoende vond. Verzoeker lijkt eraan voorbij te gaan dat de werkzaamheden voor LTTE geen ‘job’ is zoals in normale economische omstandigheden noch een vrijblijvende aangelegenheid was. Verzoekers verklaringen zijn dermate ondermaats dat zijn aanwezig in Sri Lanka zelfs niet kan blijken. Ten slotte kan uit de vaststelling dat verzoeker met een paspoort op zijn naam vertrokken is uit zijn land (zie 2.4.4.) slechts afgeleid worden dat dit strijdig met zijn jarenlange verplichte melding bij het leger als persoon die van nabij moet gevolgd worden.

2.4.3. Waar verzoeker zijn tegenstrijdige verklaringen tracht te verschonen door geheugenproblemen aan te voeren, merkt de Raad op dat verzoeker dit niet ter sprake bracht bij de Dienst Vreemdelingenzaken, doch slechts op het moment dat hij bij het CGVS geconfronteerd werd met zijn strijdige verklaringen (CGVS-verslag, p. 7). Evenmin wordt dit anderszins geadstrueerd, zoals door het voorleggen van een medisch getuigschrift. De Raad merkt bovendien op dat verzoekers slecht geheugen *in casu* niet kan overtuigen nu verzoeker lukraak data aanbrengt en de tijdgegevens zodanig uit elkaar liggen dat deze een geheel andere levensloop veronderstellen (zie onder meer de aanmeldingsplicht). Uit de dermate uiteenlopende en onverzoenbare verklaringen kan slechts afgeleid worden dat verzoekers verklaringen niet op waarachtige belevenissen zijn gesteund die hij kan kaderen in zijn eigen leven.

2.4.4. Verzoekers onaannemelijke en vage verklaringen over zijn reisweg – hij kwam vanuit Dubai naar België per auto maar herinnert zich geen enkel land van doortocht, behalve Frankrijk (CGVS-verslag, p. 2-3) – en afwezigheid van enig bewijs ter staving van zijn reisweg ondermijnen verder zijn algehele geloofwaardigheid. Verzoekers verklaarde met een paspoort dat op zijn naam stond (CGVS-verslag, p. 2-3) vanuit Sri Lanka naar Dubai zijn gereisd. Hieruit kan slechts blijken dat verzoeker legaal het land verliet nu niet kan ingezien worden waarom een vals paspoort op eigen naam zou worden gemaakt dat voorgelegd wordt aan de eigen autoriteiten bij de uitreis van het land. Verzoeker legt dit paspoort niet voor terwijl er geen smokkelaar nodig is om een eigen paspoort te verkrijgen en zijn uitleg voor het niet aanbrengen van reisdocumenten aldus niet kan aangenomen worden. Dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken eerder verklaarde de foto en naam op het paspoort niet te hebben gezien, (verklaring DVZ, punt 24) doet hieraan geen afbreuk.

Immers in het licht van verzoekers bijzonder ondermaatse kennis van Sri Lanka en nu geen geloof gehecht wordt aan verzoekers asielrelaas en dus geen redenen zijn waarom hij niet legaal zou vertrokken zijn, kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker niet waarachtig is over zijn verblijfplaatsen vooraleer naar België te komen. Verzoeker faalt in zijn medewerkingsplicht.

Het argument dat verzoeker verscholen in de auto zat en omwille hiervan niet wist welke landen hij doorkruiste, is bezwaarlijk ernstig nu een dergelijke reis maandenlang duurt en het geenszins aannemelijk, noch doorleefd voorkomt dat verzoeker al die tijd niets zou hebben gezien, noch hebben opgevangen van medereizigers over de reisroute die hij aflegde. Verzoeker toont niet aan dat hij meer is dan een migrant die naderhand naar België kwam.

2.4.5. Waar in het verzoekschrift volgende informatie wordt toegevoegd: *"Full Statement by Ben Emmerson, UN Special Rapporteur on human rights and counter-terrorism, at the conclusion of his visit, 14/07/2017"*; *"The Washington Post, 'Are Sri Lankan officers ordering soldiers to sexually assault Tamil detainees?', 16/11/2017"*; *"ABC news, Sri Lanka official denies allegations of torture, rape, 2017"* en de *"COI Focus Sri Lanka. Terugkeer naar Sri Lanka"* van 7 november 2016 tevens wordt aangehaald, volstaat het niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hiertoe in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

2.4.6. De overige door verzoeker voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen. De bewijswaarde van een document dient te worden beoordeeld binnen het geheel van de verklaringen van verzoekende partij en alle neergelegde elementen. In casu kan herhaalt worden dat verzoekers geen coherente en geloofwaardige verklaringen ter ondersteuning van zijn asielrelaas heeft afgelegd.

De door verzoeker neergelegde kopie van geboorteakte en kopie van zijn identiteitskaart betreffen slechts fotokopieën, waaraan de Raad geen geloof hecht, aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Bovendien blijkt uit de informatie in het administratief dossier dat dergelijke documenten in Sri Lanka makkelijk op frauduleuze wijze te verkrijgen zijn, zodat dergelijke documenten met passende voorzichtigheid dienen te worden onderzocht. Zoals hoger gesteld legt verzoeker –nochtans een volwassen man 37 jaar die een professioneel leven heeft geleid en met een reispas op eigen naam zijn land heeft verlaten- geen authentieke documenten voor om zijn identiteit aan te tonen. De neergelegde fotokopieën kunnen dan ook geenszins overtuigen.

2.4.7. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *"een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen."* Onder *"middel"* in de zin van deze bepaling moet conform vaste rechtspraak van de Raad van State worden begrepen, de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403). Verzoeker licht niet hoe artikel 41 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie dat een verplichting in hoofde van de instellingen, organen en instanties van de Unie betreft, dienstig kan worden aangevoerd.

2.4.8. Verzoeker toont niet aan dat de volle rechtsmacht waarover de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt in het kader van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet voldoen aan de vereisten van artikel 13 van het EVRM.

2.4.9. Verzoeker gaat er tevens aan voorbij dat de rechtspraak van de Raad geen precedentenwerking heeft.

2.4.10. Verzoeker brengt thans geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven. Verzoeker beperkt zich in zijn verzoekschrift tot het herhalen van het asielrelaas en het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de voorgaande conclusies kunnen weerleggen.

2.4.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

## 2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Artikelen 2 en 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, a) b) van de Vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, Elgafaji, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Aangezien verzoekers vluchtrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Overigens kan verzoeker niet ernstig menen dat het weigeren van het verlenen van asiel of subsidiaire bescherming aan een asielzoeker die, zoals *in casu*, niet aantoon, noch geloofwaardig maakt dat hij voor zijn komst naar België en tijdens de burgeroorlog, in Sri Lanka verbleven heeft, een schending van artikel 3 van het EVRM uitmaakt enkel omdat verzoeker zijn uit dit land afkomstig zou zijn. Minstens wordt dit niet door verzoeker aangetoond nu alle neergelegde documenten situaties betreffen die een band met de LTTE inhouden.

2.5.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

## 2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoon.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

## OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

### Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK